

Disposició transitòria sisena. *Adaptació curricular sobre l'espai europeu d'ensenyament superior.*

El departament competent en matèria d'universitats i les universitats públiques, mitjançant l'oficina sobre l'espai europeu d'ensenyament superior creada al si del Consell Interuniversitari de Catalunya, han de treballar en l'adaptació curricular dels diferents estudis per a adequar-los a la nova estructura cíclica europea. L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya pot acreditar les titulacions pròpies que posin en marxa les universitats en correspondència amb les titulacions establertes en el marc de l'espai universitari europeu.

Disposició transitòria setena. *De la desvinculació acadèmica.*

El que disposa l'article 47.1.c sobre la desvinculació acadèmica de la universitat convocant durant dos anys, no és aplicable:

a) A les persones que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, tenien contracte d'ajudant.

b) A les persones que en el moment de l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats, tenien contracte de professor associat.

c) Al professorat dels cossos docents i els investigadors que ho eren a l'entrada en vigor de la Llei orgànica 6/2001, del 21 de desembre, d'universitats.

Disposició derogatòria.

En el moment d'entrar en vigor aquesta Llei resten expressament derogats:

a) La Llei 26/1984, del 19 de desembre, de coordinació universitària i de creació de consells socials.

b) L'article 3 de la Llei 2/1992, del 7 de juliol, de modificació de la Llei 13/1989, relativa a l'Administració de la Generalitat, i la Llei 26/1984, del 19 de desembre, relativa a les universitats.

c) La Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya.

d) La Llei 16/1998, del 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya.

e) L'article 2 i la disposició addicional cinquena de la Llei 25/1998, del 31 de desembre, de mesures administratives, fiscals i d'adaptació a l'euro.

f) La Llei 3/1999, del 26 d'abril, de modificació de la Llei 16/1998, del 28 de desembre, dels consells socials de les universitats públiques de Catalunya.

g) La Llei 23/2000, del 2 de desembre, de modificació de la Llei 15/1998, del 28 de desembre, del Consell Interuniversitari de Catalunya.

Disposició final primera. *Desplegament normatiu i execució.*

Correspon al Govern i al departament competent en matèria d'universitats, en l'àmbit de les seves competències, dictar les disposicions necessàries per al desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei, tot respectant l'àmbit propi de l'autonomia universitària.

Disposició final segona. *Aportacions a les universitats públiques.*

1. La Generalitat, amb l'objectiu de fer eficaç aquesta Llei i en el marc del Consell Interuniversitari de Catalunya, ha de fer un seguiment de les magnituds i els indicadors del sistema universitari de Catalunya en comparació amb el conjunt de l'espai europeu d'ensenyament superior, i impulsar l'objectiu de la plena convergència amb Europa en l'horitzó del 2010 mitjançant les mesures de tota mena -jurídiques, econòmiques, financeres i de política científica- que siguin necessàries.

2. En qualsevol cas, els pressupostos de la Generalitat han d'augmentar la dotació assignada al finançament de les universitats públiques, dins el període 2003-2010 i de manera gradual, fins arribar a un increment real mínim del 30% de la dotació pressupostada per al 2002.

3. Per a promoure les noves figures contractuals permanents de professorat, la Generalitat ha d'elaborar i dotar pressupostàriament un pla que estableixi en dotze anys la creació de 400 contractes de catedràtic contractat i 800 de professorat agregat, a raó aproximada de 100 contractes de catedràtic o professor agregat per any, contractes que ha de cofinançar en el 50%. Aquestes aportacions, addicionals a l'increment indicat per l'apartat 2, han d'ésser incloses cada any en els pressupostos de la Generalitat, a partir dels pressupostos del 2003.

4. Als efectes del que prescriuen els apartats 1, 2, i 3, s'autoritza el Govern de la Generalitat a adoptar les mesures de caràcter reglamentari necessàries per a materialitzar els dits compromisos.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor als vint dies d'haver estat publicada en el DOGC, llevat del títol VII, que entra en vigor l'endemà de la publicació de la Llei.

Per tant, ordeno que tots els ciutadans als quals sigui d'aplicació aquesta Llei cooperin al seu compliment i que els tribunals i les autoritats als quals pertorqui la facin complir.

Palau de la Generalitat, 19 de febrer de 2003.

ANDREU MAS-COLELL,
Conseller d'Universitats,
Recerca i Societat
de la Informació

JORDI PUJOL,
President

(Publicada en el «Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya» núm. 3826, de 20 de febrer de 2003)

CAP DE L'ESTAT

5175 *LLEI 2/2003, de 12 de març, de modificació de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme. («BOE» 62, de 13-3-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, neix, com diu l'exposició de motius, per l'acord unànim de tots els grups polítics amb representació parlamentària com a tribut d'honor de la societat espanyola a les víctimes de la violència terrorista.

Les víctimes, continua dient l'exposició de motius, són l'exponent d'una societat decidida a no consentir que res ni ningú subverteixi els valors de la convivència, de la tolerància i de la llibertat i constitueixen el paradigma més net de la voluntat col·lectiva dels ciutadans en pro d'un futur en pau que s'ha de construir des del diàleg, el consens i el respecte recíproc entre les diverses opcions polítiques que tenen la representació legítima de la majoria.

En nom de la solidaritat, s'estableix el dret dels damnificats a ser rescabats o indemnitzats per l'Estat. A aquesta indemnització, hi tenen dret les víctimes d'actes de terrorisme o de fets perpetrats per una persona o diverses persones integrades a bandes o grups armats o que actuïn amb la finalitat d'alterar greument la pau i seguretat ciutadana.

Al costat d'aquestes indemnitzacions es van establir unes distincions honorífiques, en grau de Gran Creu a títol pòstum, als morts en actes terroristes i, en grau de Comanda, als ferits i als segrestats en actes terroristes, inclosos en l'àmbit d'aplicació que preveu l'article 2 de la Llei esmentada.

Doncs bé, l'aplicació d'aquesta Llei, referent a aquestes distincions honorífiques, ha portat el Grup Parlamentari Socialista a considerar necessària una modificació que, alhora que restitueixi l'esperit que va animar el legislador, distingeixi entre ambdós conceptes des del punt de vista de la seva concessió, perquè ambdós són conceptes diferents. El primer, com diu l'exposició de motius de la Llei esmentada, és un deure de solidaritat de l'Estat amb les víctimes del terrorisme; el segon, és una distinció honorífica, un reconeixement civil a les víctimes, un honor de la societat respecte d'aquelles víctimes en què concorrin mèrits cívics i valors democràtics emparats per la nostra Constitució.

Per tot això, s'aprova aquesta Llei.

Article primer.

U. Es fa una nova redacció de l'article 4 de la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, que té el contingut següent:

«Article 4.

1. A fi d'honar les víctimes del terrorisme, es crea la Reial Ordre de Reconeixement Civil a les Víctimes del Terrorisme.

2. El Govern, amb la sol·licitud prèvia dels interessats o dels seus hereus, concedeix les condecoracions que preveu aquest article al grau de Gran Creu, a títol pòstum, als morts en actes terroristes i, al grau de Comanda, als ferits i segrestats en actes terroristes.

3. Aquestes condecoracions en cap cas no es poden concedir als qui, en la seva trajectòria personal o professional, hagin mostrat comportaments contraris als valors representats en la Constitució i en aquesta Llei i als drets humans reconeguts en els tractats internacionals.»

Dos. S'introdueix un nou article 4 bis a la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, que té el contingut següent:

«Article 4 bis.

1. El Govern, a proposta del ministre de la Presidència i en el termini màxim de tres mesos a comptar des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, ha d'aprovar el Reglament de la Reial Ordre de Reconeixement Civil a les Víctimes del Terrorisme.

2. Correspon al Ministeri de la Presidència la tramitació dels procediments de concessió de les condecoracions que preveu aquest article, el qual

ha d'elevat a l'aprovació del Consell de Ministres, mitjançant un reial decret, la proposta de concessió del grau de Gran Creu, o concedir, mitjançant una ordre i en nom de Sa Majestat el Rei, el grau de Comanda.

3. La consideració de víctima d'acte terrorista queda acreditada mitjançant l'informe preceptiu del Ministeri de l'Interior, o bé mitjançant el reconeixement per part de l'Administració General de l'Estat d'una pensió extraordinària per acte de terrorisme, o per sentència judicial ferma.

4. El termini màxim per notificar la resolució de les sol·licituds és de 12 mesos des de la data d'entrada al registre de l'òrgan competent per tramitar-les.

En els procediments en què no es dicti resolució dins del termini assenyalat, s'entenen estimades les sol·licituds.

5. La resolució estimatòria o desestimària posa fi a la via administrativa, i contra aquella es pot interposar recurs contenciós administratiu.»

Article segon.

S'afegeix una nova disposició addicional a la Llei 32/1999, de 8 d'octubre, de solidaritat amb les víctimes del terrorisme, que és la disposició addicional segona, amb la redacció següent:

«Disposició addicional segona.

Quan els actes que descriu l'apartat 1 de l'article 2 hagin estat comesos fora del territori nacional per persones o grups l'activitat terrorista dels quals no es dugui a terme principalment a Espanya, el Ministeri de l'Interior pot concedir ajuts excepcionals als espanyols víctimes d'aquests actes, en els termes que es determinin reglamentàriament.

El que preveu aquesta disposició és aplicable als actes ocorreguts a partir de l'1 de setembre de 2001.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i la facin complir.

Madrid, 12 de març de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'HISENDA

5177

REIAL DECRET 252/2003, de 28 de febrer, pel qual es modifica el Reglament de l'impost sobre societats aprovat pel Reial decret 537/1997, de 14 d'abril, així com el Reial decret 2281/1998, de 23 d'octubre, pel qual es despleguen les disposicions aplicables a determinades obligacions de subministrament d'informació a l'Administració tributària i es modifica el Reglament de plans i fons de pensions, aprovat pel Reial decret 1307/1988, de 30 de setembre, i el Reial decret 2027/1995, de 22 de desembre, pel qual es regula la declaració anual d'operacions amb tercers persones. («BOE» 62, de 13-3-2003.)

Aquest Reial decret es compon de dos articles, el primer dels quals modifica determinats articles, i n'in-